

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 13Cob/26/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271828  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120271828.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Z., X. v konaní o zaplatenie sumy 124,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/28/2020-125 zo dňa 07.10.2020, takto

### rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/28/2020-125 zo dňa 07.10.2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 124,96 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/28/2020-125 zo dňa 07.10.2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia m e n í tak, že žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia z a m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/28/2020-125 zo dňa 07.10.2020 v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania m e n í tak, že žiadna zo strán n e m á na náhradu trov prvoinštančného konania p r á v o .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania p r á v o .

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 124,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí druhým výrokom tak, že žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V poradí tretím výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, rozsah vykonaného dokazovania, aplikáciu § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „

zákon č. 381/2001 Z.z.“), vo väzbe na ust. § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a žalobe o zaplatenie 124,96 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania vyhovel.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 24.9.2018 došlo v Liptovskom Mikuláši k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. BMW 118i, EČV: LM453DE, ktorého držiteľkou bola V. K.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou osobného motorového vozidla Škoda Octavia EČV: LM874CH, ktorej vlastník bol v čase poistnej udalosti zmluvne poistený u žalovaného.

4. Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal okresný súd preukázané, že poškodená uzavrela so žalobcom dňa 8. 10. 2018 Zmluvu o nájme č. 115/2018 o poskytnutí náhradného motorového vozidla, počas nevyhnutnej doby opravy jej poškodeného motorového vozidla, t. j. od 8. 10. 2018 do 11. 10. 2018, za uvedené nájomné 75 Eur vrátane DPH, za čo jej žalobca fakturoval spolu sumu 330 Eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalovaný oznámil žalobcovi poistné plnenie listom zo dňa 19. 11. 2018, pričom z uplatnenej sumy odpočítal prevádzkové náklady a poskytol sumu 205,04 Eur. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia zvyšku uplatnenej pohľadávky.

5. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami sporu bolo sporné, či zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi poškodenou a žalobcom je platná, t.j. či je žalobca aktívne vecne legitimovaný v danom spore, a rovnako bola sporná účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených finančných prostriedkov za prenájom náhradného vozidla, ako aj počiatok platenia úroku z omeškania.

6. V konaní bolo sporné, či poškodená V. bola nútená, počas opravy svojho motorového vozidla, užívať náhradné motorové vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb. Z jej čestného prehlásenia vyplývalo, že po dobu opravy nedisponovala žiadnym iným vhodným motorovým vozidlom a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11. 10. 2018 bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného motorového vozidla, a to v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 24. 9. 2018 na vozidle BMW 111i, EČV: LM453DE. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 11. 10. 2018, uzavretú medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bolo nevyhnutné hodnotiť v celosti jej obsahu a nebolo možné na ňu nazerať len izolovane podľa jednotlivých bodov tejto zmluvy. Predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, teda išlo o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovní. Predmetom postúpenia tak bola pohľadávka, čo zodpovedá ustanoveniu § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poškodená, ktorá postúpila pohľadávku na žalobcu, bola veriteľkou voči žalovanému, pretože mala voči nemu pohľadávku z titulu poistnej udalosti. O tom, že zmluvu o postúpení pohľadávky pôvodne žalovaný akceptoval, svedčí aj oznámenie o poistnom plnení, kedy poistné plnenie vo výške 205,04 Eur vyplatil žalobcovi, nie postupcovi. Teda predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý žalovaný aj čiastočne plnil, čím potvrdil aktívnu a vecnú legitimáciu žalobcu. Okresný súd dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 11. 10. 2018 je platný právny úkon, pre spôsobilý predmet postúpenia, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto súdnom spore. Pre úplnosť uviedol, že poškodená bola veriteľkou, pretože mala pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, ktorú postúpila žalobcovi, preto znovupostúpenie pohľadávky nemôže odporovať ustanoveniu § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodenej voči žalobcovi z titulu nájomného náhradného motorového vozidla.

7. Z čestného prehlásenia poškodenej mal okresný súd preukázané, že žalobca si prenajal náhradné motorové vozidlo na nevyhnutnú dobu 4 dni, počas opravy jej vlastného motorového vozidla, ktoré bolo poškodené pri poistnej udalosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie boli účelne vynaložené výdavky. Pokiaľ išlo o výšku nájomného žalobca predložil cenník prenájmu vozidiel značky BMW spoločnosti MD-BAVARIA Žilina, s.r.o. (č.l. 49 spisu) a cenníky autopožičovní, ktoré zapožičiavajú rovnaké alebo obdobné motorové vozidlá, z ktorých vyplýva vyššia prípadne porovnateľná výška nájomného za obdobné motorové vozidlá. Rovnako za opodstatnený výdavok okresný súd považoval poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur, účtovaný prenajímateľovi vozidla, pretože sa jedná o poplatok, ktorý súvisí s prenájomom vozidla a ktorý bol riadne dojednaný v zmluve o nájme. V zmysle

ustálenej súdnej praxe za skutočnú škodu sa považujú aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla. Jedná sa o výdavky, ktoré by poškodenému neboli vznikli, ak by mohol používať svoje motorové vozidlo, avšak v dôsledku škodovej udalosti bol z možnosti používať vlastné motorové vozidlo vylúčený. V tejto súvislosti okresný súd dal do pozornosti samotné Oznámenie žalovaného o poistnom plnení zo dňa 19. 11. 2018, z ktorého nie je dostatočným spôsobom zrejmé, akým spôsobom dospel k akceptácii sumy 205,04 Eur, teda z akého dôvodu znížil výšku denného nájomného na sumu 40 Eur bez DPH a z akých dôvodov nepriznal poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Poškodený bol obmedzený samotným poškodením vlastného motorového vozidla z dôvodu zavinenia inou osobou, preto nemôže byť obmedzený, aby vyhľadával a porovnával náklady jednotlivých požičovní.

8. Na základe vyššie uvedeného okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 124,96 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z okresným súdom priznanej sumy od 1. 12. 2018 do zaplatenia, pretože žalovaný sa dostal do omeškania deň nasledujúci po dni, keď mal v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2007 Z. z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. do 15 dní po skončení prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené dňa 15. 11. 2018. Nárok žalobcu bol preto splatný 30. 11. 2018. Od 1. 12. 2018 bol v omeškani s plnením peňažnej pohľadávky.

9. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 18.11.2020. Ako dôvody odvolania poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný považoval rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch za nesprávny, nezákonný a navyše arbitrárny. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie okresného súdu nie je presvedčivé, na základe zdôvodnenia za aplikácie ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP. Žalovaný mal za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z čoho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Žalovaný poukázal na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože túto pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo však bolo v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry za nájomné nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení tak, ako to uviedol okresný súd. Zo zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky, podľa názoru žalovaného neexistujúcej a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna následne nemohla vzniknúť pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Podľa žalovaného žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt v danom súdnom spore. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, t.j. neexistoval predmet postúpenia, preto takýto právny úkon bol podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka zjavne absolútne neplatný.

11. K úrokom z omeškania priznaným okresným súdom žalovaný poukázal na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím,

zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zdôraznil, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania, upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) predmetného zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

12. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 03.12.2020 (č.l. 149-151 spisu). Podľa žalobcu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolateľ v podstate rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytkol, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Podľa žalobcu nie je možné dôvodne vytýkať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Jednoznačne konštatoval, že nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdom prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Pokiaľ išlo o nosnú námietku žalovaného, a to nesprávne právne posúdenie veci, tak považoval za potrebné uviesť, že platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. K postúpeniu budúcej pohľadávky, ktorú mal pôvodne poškodený voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom sa žalobca odvolal na predchádzajúce vyjadrenia. Argumentáciu žalovaného považoval za zmätočnú a zavádzajúcu, keďže v záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku, tak žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a výške. Nestotožnil sa s tvrdeniami o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, ak zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra a odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent plnenia. Argumentácia žalovaného vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Podľa žalobcu bol preukázaný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na dojednanie v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky. Mal za to, že boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Nestotožnil sa s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie a námietku nedostatku aktívnej legitímácie považoval za nedôvodnú.

13. Vo vzťahu k úrokom z omeškania a opodstatnenosti jeho priznania okresným súdom žalobca poukázal na ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o povinnom zmluvnom poistení. Zmyslom úpravy nebolo formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, z ktorého vyplýva, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nebolo možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Súd ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017, pri akceptácii ktorého by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie. Pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Takýto postup poisťovne by podľa názoru súdu nemohol byť v súlade so

spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorý sa stal veriteľom nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu, naráža aj na ústavný princíp rovnosti. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, priznať odvolacie trovy, a pokiaľ dôjde k verejnému vyhláseniu rozsudku, oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP.

14. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 16.12.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu (doručenka na č.l. 162 rub spisu) s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

15. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 124,96 Eur potvrdený, ako v tomto výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o úrokoch z omeškania v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol rozsudok okresného súdu zmenený v zmysle ust. § 388 CSP tak, že žaloba žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia bola zamietnutá, výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zmenený za aplikácie ust. § 396 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

16. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/26/2021-167 zo dňa 16.03.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.05.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj upovedomením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami zástupcovi žalobcu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

17. Primárne krajský súd vzhľadom aj k rozsahu vyvolaných súdnych sporov medzi žalobcom a žalovaným poukazuje na ustanovenie § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď základom pre konanie a rozhodovanie krajského súdu sú odvolacie dôvody žalovaného v tejto veci vyjadrené v ním podanom odvolaní zo dňa 18.11.2020 (č.l. 136 - 138 spisu). Pokiaľ žalovaný nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody než tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 18.11.2020, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Ak boli súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré v podanom odvolaní odvolateľ nerozporoval, tak tieto sa zákonite bez ďalšieho nemohli stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu nebol zákonný priestor, ak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) ust. § 379 CSP.

18. Odvolací súd uvádza, že mal spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu, ktorý má zákonom vyžadované náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu vysporiadal so skutkovými ako aj právnymi okolnosťami. Na v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie uviedol právnu úpravu, ktorú aplikoval. Okresný súd zrozumiteľným a jasným spôsobom vyjadril skutkové zistenia, právne závery, ktoré zdôvodnil a k podstatným okolnostiam sporovej veci sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadril. Aj v zmysle už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR vyplýva, že ak všeobecný súd stručným a zrozumiteľným spôsobom odôvodní svoje rozhodnutie a vysporiada sa s podstatnými okolnosťami súdnej veci, je z tohto hľadiska jeho rozhodnutie riadne odôvodnené, k čomu došlo aj v danej sporovej právnej veci.

19. Krajský súd nehodnotil ako relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorý sa nestotožnil so závermi okresného súdu, podľa ktorých žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu. Krajský súd nezistil ani to, že by právny úkon Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018, ktorá zmluva bola uzavretá medzi

žalobcom ako postupníkom a pani V., Z. XX, XXX XX O. ako postupcom, mal byť neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

20. Ani v odvolacom konaní nebolo sporné, že dňa 24.09.2018 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného poškodené motorové vozidlo V. ktorá postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Dokazovanie pred okresným súdom preukázalo to, že poškodená V. dňa 8.10.2018 uzavrela Zmluvu o nájme č. 115/2018, na základe ktorej zmluvy bolo prenajaté motorové vozidlo na obdobie od 08.10.2018 do 11.10.2018. V zmysle tejto zmluvy došlo k prenajatiu motorového vozidla na dobu opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Žalobcom účtovaný nájom náhradného motorového vozidla faktúrou č. 2018123 vo výške 330,00 Eur sa stal predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018, keďže súčasne išlo o poistné plnenie voči žalovanému, na ktoré bol oprávnený nárok poškodenej. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 19.11.2018 bolo zrejmé, že z uplatneného poistného plnenia oproti sume 330,00 Eur ako nákladov za použitie náhradného vozidla, vyúčtovaných faktúrou č. 2018123, nebola priznaná suma 124,96 Eur, čo bol odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla, neprímerané náklady na náhradné vozidlo, poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, práve ktorá suma sa stala predmetom súdneho konania. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný vo výške žalovaným nepriznaného poistného plnenia v sume 124,96 Eur, ku ktorému odvolaciemu dôvodu krajský súd uvádza, že tu bola daná aktívna vecná legitimácia žalobcu. Jednalo sa o nedôvodnú námietku žalovaného, pretože žalovaný sám svojím postupom uznal časť uplatneného poistného plnenia žalobcovi, na ktorého nárok prešiel Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018, pokiaľ žalovaný v podaní zo dňa 19.11.2018 adresovanom žalobcovi oznamuje, že z titulu poistnej udalosti poukazuje poistné plnenie žalobcovi v sume 205,04 Eur. Týmto listom adresovaným žalobcovi v podstate žalovaný akceptoval žalobcu ako oprávneného veriteľa, ktorý list žalovaného ako Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 19.11.2018 nasledoval za listom žalobcu zo dňa 11.10.2018 (č.l. 15,16 spisu), ktorým žalobca žalovanému oznámil, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018, uzavretej s poškodenou V. K., prešiel na žalobcu nárok na poistné plnenie z poškodenej ako postupcu.

21. Krajský súd upriamuje pozornosť aj na samotný obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným V. K. ako postupcom. Postupca v zmysle bodu 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 postúpil žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikla z titulu poistnej, a to škodovej udalosti. Išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 24.09.2018 na vozidle BMW 118i, EČV: LM453DE. V bode 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 bola vymedzená pohľadávka voči žalovanému. Išlo o pohľadávku poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávku z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla. Inými slovami, išlo o nárok poškodeného voči žalovanému ako poistovní. V bode 4. uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 bolo dohodnuté odplatné postúpenie a v následnom bode 5. predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zmluvné strany, a to žalobca, poškodená V. dohodli zápočet vzájomných pohľadávok. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný žalobcovi aj čiastočne plnil a ako bolo uvedené vyššie, týmto správaním potvrdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení, pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným, dlžníkom bol žalovaný. Žalobca je nositeľom aktívnej vecnej legitimácie na základe uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018. V konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie si vozidla, pričom úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky a na to nadväzujúci zápočet vzájomných pohľadávok. Náklady náhradného vozidla nájomca - poškodený voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi priamo nezaplatil, avšak došlo k vysporiadaniu záväzku práve postúpením pohľadávky poškodeným žalobcovi odplatne a k následnému započítaniu vzájomných pohľadávok, t.j. pohľadávky poškodeného na odplatu za postúpenie a pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa voči poškodenému na náhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo. Vzájomné započítanie pohľadávok podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 má z ekonomického hľadiska charakter platenia. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka na poistné plnenie, a preto nebolo možné konštatovať, že by išlo o neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2018 má spôsobilý predmet postúpenia, z čoho bol okresným súdom vyvodený správny záver o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu.

22. Krajský súd primárne uvádza, že pokiaľ došlo vo výrokovej časti o úrokoch z omeškania k zmene rozsudku okresného súdu, tak k takémuto postupu nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, pretože v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, ak krajský súd odlišne len v právnej rovine posúdil žalobcom požadovaný úrok z omeškania.

23. K záverom okresného súdu o priznaní úrokov z omeškania krajský súd uvádza, že s právnym vyhodnotením uskutočneným súdom prvej inštancie sa nestotožňuje. Žalovaný v odvolaní zvýraznil, že pokiaľ okresný súd priznal úroky z omeškania, urobil tak v rozpore s ustálenou judikatúrou. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Ďalej žalovaný poukázal na to, že najvyšší súd ako dovolací súd uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

24. Krajský súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie ust. § 11 ods. 6, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. tak, ako to uskutočnil okresný súd. Krajský súd poukazuje na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Práve z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že „...peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania.“

25. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

26. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

27. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

28. Je nepochybné v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zákona č.

381/2001 Z.z.. Je potrebné v danej sporovej právnej veci vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní, len čo poisťiteľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo aj len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

29. Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nespĺnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 tohto zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

30. V danej sporovej veci žalovaný splnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že Oznámením o poistnom plnení zo dňa 19.11.2018 (č.l. 17 spisu) poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie pre výšku poistného plnenia, ktoré si žalobca od žalovaného nárokoval. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, pre ktorý znížil výšku plnenia bol irelevantný, pretože v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému - žalobcovi, čo sa v prejednávanom prípade aj zo strany žalovaného splnilo. Krajský súd preto má za to, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. V súvislosti s uvedeným posúdením žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/335/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017. Krajský súd dodáva, že v súvislosti s týmto rozhodnutím vychádzal zo svojho už skôr vydaného rozhodnutia sp. zn. 13Cob/7/2019 zo dňa 26.06.2019 a záverov z tohto rozhodnutia vyplývajúcich v spojení príkladmo aj z rozhodnutí sp. zn. 13Cob/186/2019 zo dňa 22.04.2020, sp. zn. 13Cob 142/2020 zo dňa 17.02.2021.

31. V súvislosti s vysloveným právnym názorom krajským súdom sa poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2020 - 8 zo dňa 26. mája 2012, konkrétne odsek 22. odôvodnenia, keď ústavný súd v súvislosti so sťažnostnou argumentáciou sťažovateľa poukázal na relevantnú časť odôvodnenia napadaných rozhodnutí, keď „...K tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3., keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi

ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“.

32. Krajský súd má nepochybne vedomosť o tom, že v obdobných sporových veciach nie je jednotná rozhodovacia prax všeobecných súdov, avšak má za to, že pokiaľ v sústave týchto všeobecných súdov Najvyšší súd Slovenskej republiky je súdnou autoritou najvyššou, tak potom aj v záujme právnej istoty je potrebné pri rozhodovaní vychádzať zo záverov vyjadrených Najvyšším súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, v ktorom uznesení sa v odseku 18., 18.1. odôvodnenia uznesenia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017 práve v súvislosti s požadovaným úrokom z omeškania vo väzbe k ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Krajský súd ďalej poukazuje aj na odseky 19., 20. odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, z ktorých vyplýva „Rovnako v okolnostiach posudzovanej veci si žalovaná splnila všetky zákonom požadované jej povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaná listom z 13. decembra 2012 oznámila žalobcovi výšku poistného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30 % krátenia poistného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne riadne a včas žalovaná plnila aj na základe rozhodnutí oboch nižších súdov, ktoré rozhodovali o výške náhrady škody, keď prvostupňový súd určil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 10 % a odvolací súd určil, že žalobca nenesie žiadne spoluzavinenie. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“

33. Krajský súd v zmysle prijatého právneho názoru rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zmenil tak, že žalobu žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 124,96 Eur od 01.12.2018 do zaplatenia zamietol.

34. Z dôvodu, že krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu v časti potvrdil a v časti zmenil a žalobu o príslušenstvo, a to úrok z omeškania zamietol, za aplikácie ust. § 396 ods. 2 CSP zmenil aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo za aplikácie ust. § 255 ods. 2 CSP. Uvedené vyplynulo z toho, že vzhľadom k výsledku odvolacieho konania, tak žalobca ako aj žalovaný mali vo veci úspech ako aj neúspech, ktorému procesnoprávnemu stavu zodpovedá aplikovanie druhej časti vety ust. § 255 ods. 2 CSP, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 druhá časť vety CSP. Rovnako ako pri trovách prvoinštančného konania, aj v rovine trov odvolacieho konania podľa výsledku v odvolacom konaní na oboch sporových stranách bola tak úspešnosť, ako aj neúspešnosť, ak predmetom sporu bola nielen istina, ale aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania, ktorému výsledku v konaní zodpovedá rozhodnutie, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.